

[Fischer]

konflikt, som hr. Glønborg nævner, men der vil ved gentagne informationskampagner blive opfordret til, at den potentielle donor gør den pågældende situation let ved at have en skriftlig tilkendegivelse på en mærkat i sit sygesikringsbevis eller kørekort eller ved at have tilmeldt sig et register. Man kan selv vælge, om man vil gøre det på den ene eller den anden måde. Har man tilkendegivet det over for de nærmeste, vil de naturligvis blive spurgt om, hvad man har sagt.

Formanden:

Hr. Glønborg for en – håber jeg – afsluttende kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg må altså konstatere, at hr. Fischer ikke er i stand til at svare på de stillede spørgsmål.

Formanden:

Vi har sluttet de korte bemærkninger.

Margrete Auken (SF):

På en måde er det lidt ærgerligt, at den sidste del af denne debat er blevet så skrap, for personlig føler jeg ikke, at vi havde brug for så voldsomme polariseringer, som der er kommet ud af det. Jeg mener, at regeringens forslag, som det ser ud, efter at det har været til offentlig diskussion gennem et par år, i mange henseender er et godt forslag.

Når jeg alligevel i sidste øjeblik har besluttet at stemme imod det, skyldes det bl.a., at jeg ved andenbehandlingen hørte justitsministeren lægge vældig vægt på, hvor godt det var, at vi omsider var kommet med i den europæiske klub på den rigtige måde. Jeg mener virkelig, det er ødelæggende argumenter at føre ind i debatten, at vi skal være på omdrejningshøjde med de andre. Det kunne godt være, det var os, der kom foran, hvis vi satte de rigtige blokeringer ind. Jeg fik faktisk lidt af et chok, jeg ville ikke ved den lejlighed gå ind på det, men det var det første skub, og jeg må sige, at det er lykkes hr. Fischer at skubbe grundigt videre.

Inden debatten i dag har jeg været i tvivl om, hvorvidt jeg skulle stemme for eller imod forslaget. Tvivlen faldt væk, da jeg hørte, i hvor høj grad effektivitets-, fornufts-, modernitets-

og hvad ved jeg-hensyn har spillet ind. Jeg ved, at der er mange både i regeringen og i Socialdemokratiet – og også andre steder, går jeg ud fra – som lægger nok så megen vægt på de stopklodser, der er bygget ind i loven, og på den forsigtighed, man skal gå til det med. Men det er altså bekymrende, at både lovens minister og ordføreren for hans parti i den grad har lagt vægt på, at det nu gjaldt om, at vi kom med på moderne i en farlig fart.

Når jeg stemmer imod, er det selvfølgelig ikke kun derfor, for det kunne så være lige meget, men det er simpelt hen, fordi jeg synes, det er noget rod at operere med to slags død. Der er endnu ingen, der har svaret på det spørgsmål, SF har stillet om og om igen: Hvorfor skal man gøre det? Det er meget godt, at fru Kirsten Lee nedladende – suppleret af en lidt klistret hr. Jørgen Winther – sagde, at nu måtte vi holde op, for lægerne var gode nok osv. Sagen er, at med den lovgivning, vi har i øjeblikket, er det tilladt at slukke for en respirator hos et menneske, der er hjernedødt, for ellers ville det være forbudt at lave nyretransplantationer. Man har først efterhånden, fordi tingene tager deres tid, fået indarbejdet, at det også skal være om ikke ligefrem rutine så det normale at stoppe behandlingen, når man står over for hjernedøde mennesker, der ikke skal være donorer. Det var i virkeligheden derfor, at vi allerede, da vi havde den allerførste førstebehandling af dødsriterieloven, fik fastslået, at det var lovligt. Jeg kan godt huske, at jeg måtte tre gange på talerstolen, før justitsministeren gav sig, men så måtte han op og sige, at der ikke var behov for en lovændring, for at man kunne kalde det tilladt at slukke for en respirator hos en hjernedød. Selvfølgelig ikke, for den lovændring var faktisk indført i og med, at man tillod nyretransplantationer. Jeg må sige, at nyretransplantationstilladelsen ville være temmelig alarmerende, hvis man ikke var sikker på, at vedkommende, som man tog nyren fra, var hjernedød og dermed altså havde passeret punktet.

Vi har ikke fået overbevisende argumenter for, hvorfor vi skal operere med to slags død. For mig er det – ikke mindst på baggrund af den debat, vi har haft i det sidste stykke tid – så afgørende, at jeg har besluttet at stemme imod regeringens forslag.

Til allersidst vil jeg godt sige, at det ikke er ensbetydende med, at de positive ting, jeg har